

OKSANA OOMS

OKSANA OOMS

**ВАЖЛИВІ СЛОВА
ДОНЬКИ ТАТОВІ**

2022

ДЕНЬ ПЕРШИЙ

Тату, я завжди
хочу на руці.

Я маю дізнатися, як це, опинитися в сильних руках.
Я хочу переконатися, що ти мене підтримуватимеш, що ти мене втримаєш,
що я надійно та міцно втримана.

Тату, це так необхідно дівчинці:
підтримка тата,
прагнення тата підтримати,
вміння тата підтримати,
готовність тата підтримати.

Напевно, дівчаткам усе життя цього хочеться.
Вони завжди чекатимуть цього від своїх татусів: хочу на руці.

Оскільки це не тільки про руці.

Це і про захват від польоту, коли тато підкидає
високо в повітря і обов'язково впіймає.

Це і про підтримку в будь-якій ситуації,
коли тато притисне до себе міцно-міцно
і скаже, що все завжди буде добре.

Це і про обійми при зустрічі та розставанні,
щоб знову відчути тепло тата
і зрозуміти, що я завжди під захистом.

Це про все,

тому що татусі — це взагалі геть усе в житті дівчаток.

Навіть якщо дівчатка - вже прабабусі.

Вони однаково завжди думають про своїх татусів.
Запитайте, перевірте, переконайтеся, що я маю рацію.

ДЕНЬ ДРУГИЙ

Не розмовляй зі мною докорами.
Я ще жодного нарікання не заслужила.
Я тільки починаю жити.
Я можу не знати деяких слів.
Я можу не знати деяких правил.
Я можу не знати деяких умовних жестів або виразів обличчя.
Мене всього цього потрібно спочатку навчити,
ось у чому закономірність цього процесу.
А лише потім, якщо я раптом
після кількох повторень знову не зрозумію,
можна мені м'яко й тепло сказати, як потрібно вчинити правильно.
Я ж — дівчинка,
і зі мною треба лагідно.
Інакше мене можна зламати.
А тобі це треба?
Крихкість моєї душі ти навіть уявити собі не можеш.
Це настільки вразлива від будь-якого подиху емоцій субстанція,
що потім нізащо не відремонтувати.
Ось така я в тебе народилася.
Виховуй мене з розумом.
Ніби ти — ювелір для метелика.
Ніби ти плетеш із повітряних кульбаб найдорогоціннішу сукню.
Ось так — ніжно.

ДЕНЬ ТРЕТІЙ

Попереджаю: я на все життя запам'ятаю,
якщо ти мене хоч раз вдариш.

Це буде твоєю найбільшою помилкою.

Це зробиш ти, котрий зобов'язаний мене захищати.

До якого я ставлюся, як до бога.

Який для мене є уособленням усіх чоловіків на світі.

Який має поводитися зі мною так, ніби я — коштовність дорогоцінна.

Й ось удар в мене, в моє маленьке тільце, за якусь помилку.

Поясни. Я б зрозуміла. Але не бий. Цим ти мене не побив. Цим ти мене
вбив. Цим я зрозуміла, що ніхто й ніколи мене не захистить.

Що тепер я навіки самотня. Твої порожні очі, коли ти це зробиш, я
запам'ятаю назавжди. Тому що ти це робитимеш без жалю.

Без поняття, що це біль і приниження.

Ніби ти мене не знаєш. Ніби я не твоя дочка.

І я в ту мить зовсім перестану бути твоєю дочкою.

І я нестиму цю свою незахищеність далі в життя.

І кожен, чуєш, кожен зрозуміє з мого заляканого погляду,
що зі мною можна ось так байдуже та жорстоко бити.

Бо першим це робити почав мій рідний, мій єдиний тато.

А мама стояла поруч і не захистила. Це вбивство.

А згодом ти будеш говорити зі мною, ніби нічого не сталося.

І навіть не попросиш вибачення, ось у чому величезний біль.

Скільки на планеті нещасних жінок?

Їх усіх у дитинстві били.

Жорстокість до дівчаток
породжує нещасну планету.